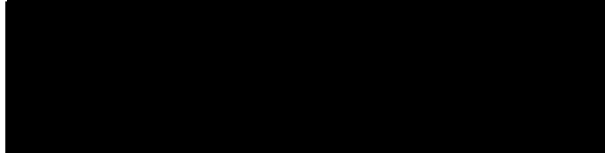

USNESENÍ

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Pávkové a přísedících JUDr. Ireny Volfové a Václava Zadražila ve věci

žalobce:

proti

žalované: **Agrospol Mladá Vožice, a. s.**, IČO 60850949
sídlem Dubina 550, 391 43 Mladá Vožice

za účasti: **Generali Česká pojišťovna, a. s.**, IČO 45272956
sídlem Spálená 75/16, 110 00 Praha 1 – Nové Město
jako vedlejší účastnice na straně žalované

o náhradu škody na zdraví

takto:

I. Soud schvaluje smír následujícího znění:

1. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 614 753 Kč do 10 dnů od právní moci usnesení o schválení smíru.
2. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 133 100 Kč včetně DPH do 10 dnů od právní moci usnesení o schválení smíru k rukám právního zástupce žalobce.

II. Žalovaná je povinna zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Táboře soudní poplatek ve výši 1 230 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce se po žalované domáhal náhrady újmy vzniklé mu pracovním úrazem, kterou vyčíslil částkami 183 750 Kč (náhrada za bolest), 650 000 Kč (náhrada za ztížení společenského uplatnění), 500 Kč (náhrada nákladů na vypracování posudku o bolestném a ohodnocení ztížení společenského uplatnění) a 395 255 Kč (kapitalizovaná náhrada za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti ke dni 26. 12. 2018). Dále žalobce požadoval po žalované placení měsíční renty ve výši 17 185 Kč jako náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti od 27. 12. 2018 dále. Žalovaná jako zaměstnavatel ve shodě s vedlejším účastníkem na straně žalované poukazovaly na existenci liberačního důvodu podle § 270 odst. 1 písm. a) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce s tím, že v důsledku naplnění tohoto důvodu se žalovaná v plném rozsahu zprostita povinnosti k náhradě újmy a navrhovaly zamítnutí žaloby.

V průběhu řízení účastníci uzavřeli smír shora uvedeného obsahu, který řešil i otázku nákladů řízení.

Podle § 99 odst. 1, 2 o.s.ř. připouští-li to povaha věci mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. Soud usiluje o smír mezi účastníky. Soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje. Neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Kalinová.

V dané věci dospěl soud k závěru, že smír uzavřený mezi účastníky lze schválit, neboť není v rozporu s žádným právním předpisem, naopak se jeví jako nejvhodnější řešení probíhajícího sporu.

Podle § 11 odst. 2 písm. e) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích je žalobce osvobozen od placení soudního poplatku. Za situace, kdy podle výsledku řízení došlo k přechodu poplatkové povinnosti na žalovanou (§ 2 odst. 3 cit. zák.), byla jí výrokem II. tohoto rozhodnutí tato povinnost uložena. Výše soudního poplatku byla stanovena podle položky 3 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k citovanému zákonu, přičemž částka 1 230 Kč, jejíž zaplacení bylo žalované uloženo, představuje pouze 20 % část tohoto soudního poplatku, která se podle § 10 odst. 7 cit. zák. v případě schválení smíru účastníkům řízení nevrací.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto usnesení není odvolání přípustné (§ 202 odst. 1 písm. f) o.s.ř.).

Proti výroku II. tohoto usnesení není odvolání přípustné, neboť se účastníci práva odvolání vzdali.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Tábor 30. září 2020

JUDr. Lenka Pávková v. r.
předsedkyně senátu